



**Conciones siue Conceptvs Theologici Ac Prædicabiles R.
D. Petro Bessæi SS Theol. Doct. Reg. Galliar. Oratoris**

De Sanctorum Festiuitatibus Anni totius, & aliis solemnitatibus - Opvs
Novvum, Figvris, Allegoriis, Similibvs Ex Sacris profanisq[ue] Scriptoribus
plenißimum, cum occurentium fidei controuersiam tractatione Editio
Qvinta. Nvnc Demvm Integre Svppletæ, Concionibvs Per Octauam Vener.
Sacramenti ...

Besse, Pierre de

Coloniae Agrippinae, 1629

Pars IV. De vsu vnus speciei Apostolico.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56262](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56262)

tamen à Christo est facta permisso & seq. ad Sacramentum panis: ut unitate corporis eius participata, remoueri intelligatur impedimentum inimici, ut Christus possit agnosci. Theophyl. Oculi eorum, qui bene idem panem assumunt, aperientur, ut agnoscant illum. Magnam enim & indicibilem vim habet caro Domini.

2. Patrum defenditur consensus.

II. Dicent. Factum in Emaus quidam S. Patres negant fuisse Eucharisticum. Esto, inquam, negent. 1. Non tamen iidem idcirco negant Communionem sub vna. 2. Nec id interpretantes de vna istos arguunt hi de hoc, quod senserint Communionem sub vna licere. 3. Vere inde liquet, dictos S. Patres credidisse, Communionem sub vna iure diuino prohibitam non esse, siue Christus dederit eam in Emaus sub vna, siue non. Proben igitur hæretici, Patres istos errasse. Interim omnis illis ætas, & Ecclesia consentit, confesitque.

1. Textus.

Dicunt porro: Marc. 6. Similia referuntur in multiplicatione quinque panum. Nam accepit, intuens in caelum, benedixit & fregit panes, & dedit discipulis suis, ut ponerent ante eos: Ad hæc non intelligenda sunt de actione Eucharistica: ergo nec illa in Emaus. Sequela negatur: Quia i. nullus vnquam SS. Patrum id factum, Mar. 6. interpretatus est, ut Eucharisticum: sed vt merum miraculum. At in cæna edixit: Hoc est corpus meum.

3. Effectus.

In Emaus, effectus ipse, & Patres declarât esse Sacramentum, non miraculum. Quod autem hæretici comminiscuntur, vsum Dominum singulari modo frangendi panem, ac si cultro sectus esset, fabulæ sunt & logi. Alij confitentur fuisse Sacramentum: sed synecdochicis, sub vna specie intelligi & alteram. Sed quo probant? dicunt: & hoc tantum.

4. Sacrificatio sub vna tantum.

Obijciunt: Si in Emaus dedit vnam Dominus, ergo & vnam solam consecrauit: sed hoc apud Romanos est factu nefas. Respondet. Ex natura rei potest vna consecrari sine altera. Idque in Emaus factum. At ex Iure Ecclesiastico non licet.

PARS IV.

De vsu vnius speciei Apostolico.

Apostoli quoque dictum, factumq; Dominum sunt imitati. 1. Actor. 2. Eran perseverantes in doctrina Apostolorum, & Communionis fractionis panis, & orationis. Hic agi de hoc liquet Eucharistia fatentur hæretici. Luth. serm. de 1. Testimo. Euch. Kemn. p. 2. Exam. Calu. 4. Inst. ca. 17. §. no. 35. & alij: Liqueat

1. Quia fractio panis coniungitur cum doctrina & oratione, tanquam res sacra cum rebus sacris. 2. Syriace legitur: Et communiabant in precibus, & fractione Eucharistia. Vt fatetur Beza, & Plessæus. 3. Sermo est ibidem de primum cõuersis ex Petri concione Neophytis. Vnde mos: istis statim à Baptismo dari. 5. Synaxim. 4. Parua laus primitiuo Christianorũ zelo fuisse perseverate in cibo corporali.

2. Actor. 20. Vna Sabbati eum conuenisse. 2. Item alius ad frangendum panem, &c. Ethic agi de tero. Eucharistia fatetur Caluinus, Beza Kemnitius p. 2. Exam. 2. & alij. Et liquet. 1. Quia illa prima Sabbati erat Dominica, ait Iust. Apol. 2. & Aug. epist. 86. qua fideles communicabāt. Atqui nulla ibi mentio calicis. Ergo sub vna est communicatum.

Istud: Per Synecdochem subaudire calicem: Synecdochici Figmentum est. 1. Pari enim modo affirmes Dominũ in deserto vini etiam cados aliquot multiplicasse cum pane. 2. Dein cum Lucas ter solius panis in vsu Eucharistia meminerit. incredibile fit in re tanta ipsi synecdochicis loqui libuisse.

3. Demum Iudæi, vt recens conuersi, in multis seruabant legem Mosaicam. Patet Actor. 21. Vides frater, quot millia sunt in Iudæis, qui crediderunt: & omnes annulatores sunt Legis. At ex lege abstinebant in sacrificijs à sanguine & vino.

4. Adde: quod ex ijs multi essent Nazaræi, qui ex voto nunquam bibebant vinum. Act. 18. & 21. Et tamen erant perseverantes in fractione panis: ergo solius.

5. Quod autem in Corinthiorum communicatione Paulus vtriusque speciei meminuit,

Corinthij amantes calicis cur?

minit, causa est: Quia ipsi ante ethnici confuerant vii calices dæmoniorum. Quo libentius communicarunt sub vtraque dein conuersi.

Problema.

II. Anne igitur & Apostoli consecrarent vnam tantum sacrificantes? Non id quidem: inquam, necesse fuit; Illis tamen licebat, & exemplo Domini in Emaus, & natura rei, & formula institutionis libera, quoad vnam, vel vtramque. 2. Nec solis ijs: sed Innocentius VIII. Noruegis permisit absque vino sacrificare: teste *Volat. l. 7. Geographia*. Nam in Iure Canonico fieri potest dispensatio.

Deinde quid attinet dicere sub vna celebrasse Apostolos: quādo asserere licet, quod Calix semper benedicebatur cum pane: sed is non semper distribuebatur, vt panis. Vnde 1. Corinth. 10. *Calix benedictionis, cui benediscimus*. De pane autem sic: *Panis, quem frangimus*: nimirum ad distribuendum. Ideo infra: *Vnus panis, & unum corpus sumus: qui de vno pane participamus*.

PARS V.

De vsu vnius speciei Ecclesiastico.

*vnam per-
mittit & v-
speciat Eccle-
sia.*

Nvquam Ecclesia seu Orientalis seu Occidentalis reprehendit Communionem sub vna: ne quidem in hæreticis Manichæis: Quin horum etiam causam abstinendi à specie vini, vt hæreticam, damnauit. Nam ait Aug. 1. de hæresib. c. 46. *Vinum non bibunt dicentes se esse principium tenebrarum*. Cumque eodem libro complures eorum hæreses enumerasset, ac damnasset: vt & Leo ser. 4. de Collectis, & serm. 5. de ieiunio: ne verbo tamen inuississet, eos sub vna communicando errare. A deo communiter id, & indubitate licebat. 2. Quin Leo Papa ser. 4. de Quadragesima ait: *Ore indigno Christi corpus accipiunt (Manichæi) San. uinem autem red. mptionis nostra haurire omnino declinant*. Qua causa pro concione monuit, eos pro Manichæis habēdos, qui semper à calice abstinere. Secus de ijs censendum, qui aliquando duntaxat abstinere. Nam ex Africa profugi Romæ degebant Manichæi plures.

At vero quod orthodoxi aliquando non sumerēt Calicem; ideoq; non satis ab Manichæis latitantibus internosci possent, hinc Gelasius Papa edicto prohibet abstinētiā à calice, mandatq; communionem sub vtraque singulis vsurpandam. Vt est de consec. ca. Comperimus. distinct. 2. *Diuisio vnius, eiusdemque mysterij sine grandi sacrilegio non potest prouenire*. Nam Manichæi ideo diuidebāt sacrilege abstemij: Cum quod docerent vinum fuisse draconum; Tum quod negarēt Christum vere mortuum, verumq; sanguinem profudisse.

*Vtramq; vtra-
cipit solam.*

Constantinopoli ex manibus S. Chrysostomi communicauit hæretica, vt lateret. Teste *Cæs. Baroz. tom. 5. ann. 400. ex Sozo. & Nic. ph.* Eucharistiam, vt moris, excepit manu; abijt, paratum alium accipit à famula, vt comedere videretur. At hic in ore lapidescebat, vt lapis impressa dentium vestigia referret. Territa supplex ad Chrysostomum aduolat, rem falsa omnem, lapidem exhibebat. Ergo communicatio sub vna vulgariter fuit vtitata.

II. Communicatio domestica frequens. *Ex Communionem fuit, accepto corpore Domini, ait Tertuliano domestica. libr. de Orat. & reseruat: vtrumque stica. saluum est, & participatio Sacrificij, & executio officij.*

2. Idem 1. 2. ad uxorem: *Non sciet maritus, (infidelis) quid se reio ante omnem cibum gustes. Et si scierit panem, non illum credit esse, qui dicitur*. De eadem reseruatione domestica Eucharistiæ plures plura Patres, *Basilius, Cyprianus, Hieronymus, Augustinus, &c.* frequentata fuit igitur antiquitus communicatio sub vna.

3. Nam disertè *Atha. Apol. 2. contra Arianos*, ait nullum calicem seu mysticum poculum vsquam reperiri, nisi in Ecclesia.

4. Quare si domi licitus fuit vnius vsus, ergo magis in Ecclesia. Nam, *An alius in publico, alius in domo Christus est? Quod in Ecclesia non licet*: ait S. Hieronymus in *Apol. ad Pammachium* pro libris suis contra Iouinianum.

Kemnitius ait, in Ecclesia fideles calicem prægustasse: dein pacem sumpisse priuatim. At dicit, non docet: *Fingit. Plessæus vult,*

*Cui occre-
pant sectarij.*